

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

† ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καί πάσης Κύπρου,

Παντί τῷ Χριστεπώνυμῳ Πληρώματι τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας Κύπρου,

Χάρις ὑμῖν καί εἰρήνη ἀπό τοῦ ἐν Βηθλεέμ τεχθέντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ» (Ψαλμ. ρί, 9).

Ἐκεῖνον πού ἀπό τήν πρώτη ἡμέρα τῆς ἐξορίας ἀπό τόν Παράδεισο ὑποσχέθηκε ὁ Θεός στούς Πρωτοπλάστους, Ἐκεῖνον πού τό Πνεῦμα τό Ἅγιο ἀποκάλυψε στούς Προφῆτες, Ἐκεῖνον πού ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα στούς «*χρόνους τῆς ἀγνοίας*» (Πράξ. ιζ', 30) περίμενε μέ τόση ἀγωνία, τήν «*προσδοκίαν τῶν Ἐθνῶν*» (Γεν. μθ', 10), ἀξιωνόμαστε ἐμεῖς, «*οἱ εἰς τά τέλη τῶν αἰώνων καταντήσαντες*» (Α' Κορ. ι', 11), νά δεκτοῦμε στή γῆ. Ἐδῶ καί δύο χιλιάδες χρόνια «*ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο*» (Ἰω. α', 14). Ὁ τύπος τοῦ Μελχισεδέκ ἐκπληρώθηκε· ὁ ἀμήτωρ ἔγινε ἀπάτωρ· ὁ Θεός «*ἔλαβε δούλου μορφήν*».

Τή νύκτα τοῦ κόσμου διαδέκτηκε, ἔκτοτε, ὁ ὀρθρος τῆς Νέας Διαθήκης τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν ἄνθρωπο. Τό Νήπιο τῆς Βηθλεέμ εἰσάγει νέα διάσταση στίς σχέσεις Θεοῦ καί ἀνθρώπων. Δέν εἶναι πιά ὁ Θεός τοῦ Σινᾶ, τοῦ ὁποίου τό πρόσωπο δέν μπορούσε νά δεῖ ἄνθρωπος καί νά ἐπιζήσει. Ὁ «*ἐπιφανείς Θεός*» εἶναι ὁ Ἑμμανουήλ, ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν, ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν.

Ἐορτάζουσα τό ἀπόρρητο αὐτό μυστήριον τῆς οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ, ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ ὅπως «ἐπὶ τὴν Βηθλεέμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ» καὶ συνειδητοποιήσουμε «τό ἐν σπηλαίῳ μέγα μυστήριον».

Ἡ Παρθένος Μαρία, ἡ ὁποία «καθέζεται τὰ Χερουδεὶμ μιμουμένη», ὑποδεικνύει τίς δυνατότητες τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Δημιούργημα τοῦ Θεοῦ ἡ ἀνθρώπινη φύση, ἂν δέν διαφθαρεῖ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, μπορεῖ νά χωρέσει μέσα της τὸν ἴδιο τὸν Θεό, νά γίνεи «χώρα τοῦ ἀχωρήτου».

Σέ μιὰ ἐποχὴ πού, εἴτε μέ τό θεσμό τῆς δουλείας, εἴτε μέ τὴν παράδοση σέ κάθε εἶδους ἀσέλγειες καὶ ἀκολασίες, μερικοὶ εὐτέλιζαν τό ἀνθρώπινο σῶμα καὶ ἄλλοι τό ὑποτιμοῦσαν, σέ σχέση πρὸς τό πνεῦμα, ἀποκαλώντας το δεσμωτήριο τῆς ψυχῆς, ἔρχεται ὁ Θεός νά πάρει τὴν ἀνθρώπινη φύση καὶ νά δώσει, ἔτσι, στοῦ ἀνθρώπινο σῶμα τὴν ἀξία πού τοῦ πρέπει. Δέν εἶναι τοῦτο, τό ἀπὸ ἄποψη ποιότητας κατώτερο ὑλικό, πού ἀντιστρατεύεται τό πνεῦμα. Ὁ ἄνθρωπος, ὡς ἐνιαία ψυχοσωματικὴ ὕπαρξι, καλεῖται νά προχωρήσει πρὸς τὴν τελείωσι.

Ὁ Χριστὸς ἦλθε ὡς «Ἀρχὼν εἰρήνης» (Ἡσ. θ', 6) καὶ «Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος». Ὁ ἄνθρωπος κάθε ἐποχῆς ζητεῖ εἰρήνη καὶ καταλλαγὴ, τόσο μέ τὸν Θεό, ὅσο καὶ μέ τοὺς συνανθρώπους του. Αὐτὴν τὴν εἰρήνην, πού πηγάζει ἀπὸ τὴν ἡρεμὴ συνείδηση καὶ πού ἐδράζεται στὴ δικαιοσύνη καὶ στὴν ἐλευθερία, μόνο ὁ Χριστὸς παρέχει, ὁ Ὅποῖος «κατέσπευεν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ» «τό μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ» (Εφ. β', 14), τὴν ἔχθρα μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.

Ζητεῖ ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἄνθρωπος κάθε ἐποχῆς, νά ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὰ καταθλιπτικὰ βάρη τῶν πολλῶν τοῦ ἐνοχῶν, ἀπὸ τὴν πλάνη στὴν ὁποία τὸν ὀδηγεῖ ἡ ὑποκρισία του. Ζητεῖ νά ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὴ θλίψη, τὴ σύγχυση, τό κενό, πού τοῦ δημιουργεῖ ἡ πλησμονὴ τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν. Νά ἀποδεσμευτεῖ ἀπὸ τοὺς ποικίλους συμβιβασμούς του. Μόνο ὁ ἐνανθρωπήσας Χριστὸς, «ὁ Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος», ἡ ἐλπίδα πού γεμίζει μέ αἰσιοδοξία ὅλο τὸν ἀνθρώπινο βίον, μπορεῖ νά τὸν βοηθήσει σ' αὐτὴν του τὴν ἐκζήτηση.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Παρά τό ὅτι ἔχουν περάσει εἴκοσι καί πλέον αἰῶνες, ἀπό τότε πού ὁ Ἰησοῦς Χριστός «*κλίνας οὐρανούς κατέβη*» καί εἰσῆλθε εἰς τήν Ἱστορία ὡς «*ὁ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος*» (Ἦσ. θ', 6), Ἐκεῖνος δηλαδή πού ἐκπλήρωσε τήν προαιώνια βουλή τοῦ Πατρὸς γιά λύτρωση τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, οἱ ἄνθρωποι ἐπανερχονται συχνά στήν εἰδωλολατρία τοῦ ἐγωϊσμοῦ, τῆς ὑλικῆς ἰσχύος καί τῆς βίας, ὅπως τόν καιρό τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου καί τοῦ Ἡρώδη. Δέν πρέπει, ὅμως, νά διαφεύγει τῆς προσοχῆς μας ὅτι: Ἄν τό πνεῦμα τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου καί τοῦ Ἡρώδη δέν ἐξέλιπε ἀπό τή ζωή τῶν ἀτόμων καί τῶν λαῶν, δέν εἶναι αὐτό πού τελικά ἰσχύει καί θριαμβεύει. Καί ἀκριβῶς ἡ μεγάλη ἐορτή τῶν Χριστουγέννων ὑπενθυμίζει καί διαβεβαιώνει ὅτι τό πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι πού κυδερνᾷ τόν κόσμο καί κατευθύνει τήν Ἱστορία.

Ἰδιαίτερα ἄς θυμούμαστε τή μεγάλη αὐτή ἀλήθεια ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες τῆς Κύπρου καί ἄς μή ἀπογοητευόμαστε ἀπό τήν πρόσκαιρη κατίσχυση τῆς ὑλικῆς δύναμης καί ἀπό τήν ἀδικία, πού γιά τριάντα τρία χρόνια γίνεται εἰς βάρος μας. Εἶναι γεγονός πώς τό δράμα τῆς πατρίδας μας δέν μᾶς ἀφήνει οὔτε πρὸς στιγμή νά ξεχασθοῦμε στή χαρά τῆς σημερινῆς μεγάλης ἡμέρας. Σέ ἡμέρες ἐορτῆς εἶναι ἰδιαίτερα ἐπώδυνη ἡ μνήμη τῆς κατεχόμενης γῆς μας, τῶν συλημένων καί βουβῶν ἐκκλησιῶν μας, τῶν ἐγκαταλελειμμένων τάφων τῶν προγόνων μας. Πολύ πιό ἐπώδυνη εἶναι καί ἡ θύμηση τῶν ἀγνοουμένων μας καί τῶν μαρτυρικῶν συγγενῶν τους. Ὅσο, ὅμως, καί ἂν θλιβόμαστε, δέν δικαιούμαστε νά ἀποκάμουμε. Ἐχουμε χρέος ἱερό ἀπέναντι στοὺς προγόνους μας, ἀλλά καί στίς ἐρχόμενες γενιές. Χρέος ὄχι ἀπλῶς νά κρατήσουμε τή θύμηση τῶν κατεχομένων ζωντανή, ἀλλά καί νά δημιουργήσουμε τίς προϋποθέσεις τῆς ἀπελευθέρωσης. Οἱ θωπεῖες πρὸς τόν κατακτητή, ὁ ραγιαδισμός, ἡ ἀπεμπόληση δικαιωμάτων καί ἀρχῶν, δέν ταιριάζουν στοὺς Χριστιανούς, πού ἔχουν κληθεῖ «*ἐπὶ πνευματικῇ*», ἀλλά καί «*ἐθνικῇ ἐλευθερίᾳ*». Πολύ περισσότερο δέν ταιριάζουν σ' ἐμᾶς, πού ἔχουμε καί ἓνα ἐνδοξο προχριστιανικό παρελθόν ἀγώνων

για κατίσχυση τοῦ δικαίου καί τῆς ἐλευθερίας.

Στή σημερινή πρώτη ἐπίσημη ἐπικοινωνία μας μαζί σας, ἀπό τῆς ἀναλήψεως τῶν ἀρχιεπισκοπικῶν καθηκόντων μας, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, θέλουμε νά σᾶς διαβεβαιώσουμε ὅτι δέν θά παύσουμε ἐργαζόμενοι γιά τήν ἀπελευθέρωση τοῦ κατεχόμενου μέρους τῆς πατρίδας μας καί τήν ἐπικράτηση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων γιά ὅλους τοὺς γηγενεῖς κατοίκους τῆς. Καλοῦμε καί ὅλους ἐσᾶς, τό χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως, ἐνωμένοι γύρω ἀπό τήν ὑπεύθυνη Κυβέρνηση καί τήν πολιτική Ἡγεσία μας, ἀποκρούσουμε κάθε προσπάθεια τῶν ξένων καί τῆς κατοχικῆς Δύναμης γιά ἐπιβολή ἀπαράδεκτης λύσης στό πρόβλημά μας. Δέν πρέπει οἱ ταλαιπωρίες καί οἱ θλίψεις νά μᾶς λυγίσουν. Τό μήνυμα τῆς σημερινῆς ἡμέρας εἶναι πολύ παρήγορο: «*Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ*». «*Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός*». Καί, «*εἰ ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν*;».

Μέ αὐτές τίς σκέψεις χαιρετίζουμε ὅλους, ἰδιαίτερα τοὺς ἡρωϊκοὺς ἐγκλωδισμένους, τοὺς πρόσφυγες καί τοὺς συγγενεῖς τῶν ἀγνοουμένων μας, καί εὐχόμαστε ὅπως στό νέο ἔτος 2007 ἡ πατρίδα μας εὖρει τή δικαίωσή της, καί σ' ὅλο τόν κόσμο ἐπικρατήσουν ἡ εἰρήνη, ἡ ἐλευθερία καί ἡ δικαιοσύνη.

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου,

Χριστούγεννα 2006.

Εὐχέτης πρὸς Κύριον

† Ο ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΣΗΜ.: Οἱ Ἐφημέριοι καθίστανται ὑπεύθυνοι γιά τήν ἀνάγνωση τῆς παρούσης Ἐγκυκλίου κατὰ τή θεία Λειτουργία τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων.